

med det Formaal at sikre fuld Dækning for Prisstigningen. Den nye Bestemmelse herom, der bevirker, at Lovforslagets oprindelige Dagpengesatser forhøjes med 20—30 Øre, giver Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, 4. Pkt., følgende Affattelse:

»Ovennævnte Maksimumsbeløb reguleres pr. 1. April hvert Aar paa Grundlag af det af Det statistiske Departement i Henhold til § 90, Stk. 3, i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 beregnede Udgiftstal, saaledes at Dagpengenes Maksimumsbeløb forhøjes med 10 pCt. for hver 10 pCt., det nævnte Udgiftstal overstiger 2 250 Kr.«

De ændrede Reguleringsbestemmelser har dog — idet de er af forsøgsvis Karakter — kun Gyldighed indtil 1. April 1947, saa at Reglerne i Arbejdsløshedsloven af 29. Juli 1942 paa ny træder i Kraft til nævnte Tidspunkt, medmindre andet bestemmes ved Lov.

Endvidere skete der i Folketinget den Ændring, at Nyordningen først skulde træde i Kraft 1. Marts 1946.

Ved Lovforslagets Fremsættelse paapegede *Arbejds- og Socialministeren*, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen for saavel Forsørgere som Ikke-Forsørgere vilde blive højere efter Forslaget end efter de pr. 15. Marts 1945 fastsatte Satser. Forsørgere med mindst 3 Børn vilde tillige opnaa enten højere eller i hvert Fald den samme Hjælp som efter Lovanordningen af 20. Marts 1945, medens det samme ikke gjaldt Ikke-Forsørgere. Statens Udgift efter Forslaget ud over Udgifterne i Henhold til Arbejdsløshedsloven og Arbejdsfordelingsloven kunde — bortset fra de paa Rigsdagen foretagne Ændringer — anslaaes til 50,7 Mill. Kr. for et Aar.

Ved Lovforslagets Behandling i Folketinget anbefalede *Sønderup* (V.) Lovforslaget, der ligeledes blev modtaget med Velvilje af *Jørgen Jørgensen* (R. V.), som ansaa det for et egnet Grundlag for Forhandling, idet Ministeren ved Forslagets Udformning havde vist betydelig Smidighed. I Overensstemmelse hermed betegnede *Søren Olesen* (D. R.) den foreslaaede Ordning som ret rimelig. Mere kritisk over for Lovforslaget var *Christmas Møller* (K. F.), der fandt det uheldigt at nedsætte Understøttelserne netop ved Indgangen til den strengeste Del af Vinteren og ønskede, at der blev givet Rigsdagen god Tid til at overveje Sagen. Under det forestaaende Udvalgsarbejde burde man bestræbe sig for at samle Partierne om de Hjælpeforanstaltninger, som er nødvendige og navnlig er nødvendige, indtil det økonomiske Liv er kommet i god Gang efter Krigs- og Besættelsestidens Ødelæggelser. Ogsaa *Stærmosé* (D. S.)